

sige et Par Ord om den meget omtalte Beregning. Jeg forstaaer bestandig ikke, at man ikke er klar over, hvad det er, der er udtrykt her i Betænkningen. Det, som Kommissionen har udtalt, er det, at for deres Vedkommende maa de sige, at hvad enten man lukker efter deres Plan, eller man holder aabent efter deres Plan, saa koster det lige meget. Men Forholdet er nu det, at der foreligger faktisk to Planer til Lukning; den ene er Ingeniørernes — den har oprindeligt været kalkuleret til 300,000 Kr., men er derefter bleven forhøjet til 500,000 Kr. —, og den anden er Kommissionens Plan til Lukning, som er paa 994,000 Kr., nøjagtig det samme Beløb, som hvis man vil holde aabent. Og nu sker der det mærkelige, at herom kommer der til at foreligge to endelige Skrivelser, nemlig Kommissionens, dateret den 30. April, og Ingeniørernes, eller rettere, hvad der er det samme, Vandbygningsvæsenets Svar til Udvalget, som kom mærkværdigt nok Dagen før, den 29. April. Altsaa, der er ikke større Forskel paa de to Planer, hvad Tid angaar, end disse 24 Timer, og her staaer ganske klart og tydeligt: „De til Lukningen beregnede 300,000 Kr. maa derfor forhøjes til 500,000 Kr.“ — det er i Svaret af den 29. April. Jeg synes dog ikke, at nogen kan miskende, at der foreligger to Planer. Naar vi ikke destomindre have forhøjet Summen til 700,000 Kr. saa gaar det saaledes til. Maa jeg først indskyde en Sammenligning med den anden Plan. I Kommissionens Plan er der en Udgift en Gang for alle paa 994,000 Kr.; deri skal være forudset de Vanskeligheder og Betæneligheder, som kunne være mulige paa saa vanskelige Omraader, og dermed ere de færdige, det er en Gang for alle, der kan ikke være Tale om at overskride det, det skal være fyldestgørende. Vort Overslag er saaledes: Lukningen var oprindeligt beregnet til 300,000 Kr.; saa gaar Tiden, og den 29. April erklærer Vandbygningsvæsenet, at nu maa det forhøjes til 500,000 Kr. Men imidlertid er Profilet blevet forstørret, og vi, der ere Civilister i denne Sag og ikke vide, hvad vi skulle anslaa denne Forstørrelse til, tage et Tal paa Maa og Faa og sige: Lad det koste 200,000, og saaledes naa vi op til Summen 700,000. Selv om man nu altsaa vil tage for gode Varer, at Kom-

missionen absolut ikke kommer over den ca. en Million, der er Tale om, saa komme vi dog til, at det er 300,000 Kr. mere end Ingeniørernes Plan. Denne Plan forudsætter naturligvis, at der bygges noget svagere, end Kommissionen tænker sig, men de have jo afgivet deres Svar saa sent, den 29. April, at de aabenbart maa være paa det rene med, at det Svar, de her give, antyder en Løsning eller en Bygning, som er tilfredsstillende, lige saa vel som det Svar, der indløb Dagen efter fra Kommissionen. Maa jeg føje til, at naar vi greb det Tal, 200,000 Kr., viser det sig, med hvilken Samvittighedsfuldhed vi have grebet. Thi i Dag har den højtærede Minister oplyst, at dette Tillæg i Summen ikke bliver 200,000 Kr., men det bliver efter Oplysninger, som den højtærede Minister lige har modtaget fra Vandbygningsvæsenet, 50—60,000 Kr. Derved gaar det, vi have sluttet os til, ned fra 700,000 til ca. 560,000 Kr. Jeg kan derfor ikke tro andet, end at man maa erkende, at vi ikke i mindste Maade have overdrevet eller lavet falske eller forkerte Tal i denne Sag.

Men for øvrigt forekommer det mig, at der paa dette sene Tidspunkt ikke er nogen væsentlig Grund til at fordybe sig i hele denne Sags Enkeltheder. Der kunde være meget for mig at sige til Udvalgets højtærede Ordfører, men naar har benyttet Ordet Uhyrligheder overfor Betænkningen, overfor mig, skal jeg ikke forsøge at gendrive disse „Uhyrligheder“. Jeg skal nøjes med at sige til ham, at det kan jeg roligt lade ham sige, der selv har gjort sig skyldig i mindst 4 Bommerter i sin Betænkning. Efter dermed at have sænket Kaarden for min ærede Modstander skal jeg forlade disse Enkeltheder. (*P. Th. Nielsen*: Maa vi ikke faa Bommerterne paaviste?) Det var netop for at slaa dette Ord fast og slippe uden om Enkeltheder, at jeg brugte den Vending, jeg brugte. For øvrigt synes jeg, at hvad det gælder om i dette Øjeblik, er at reassumere det Indtryk, som denne Debat har givet en Tilhører, der har for søgt nogenlunde at forstaa den saa upartisk som vel muligt. Jeg kan da ikke sige andet, end at mit Indtryk er — og det er navnlig ved Hjælp af det ærede Medlem fra Slagelse (*Holger Neergaard*) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (*Ellinger*),